

SCHRIFTELIJKE VRAGEN IN GEVOLGE ARTIKEL 39 RvO

Aan : Het college van B&W
Onderwerp : Schriftelijke vragen Verordening Jeugdhulp Noordwijk 2026
Datum : 17-05-2026
Kenmerk : 260517|CKM/EV|1

Aanleiding

De Verordening Jeugdhulp Gemeente Noordwijk 2026 bevat ingrijpende wijzigingen in de toegang tot jeugdhulp, de rol van eigen kracht en sociaal netwerk, de positie van externe verwijzers en de voorwaarden rondom persoonsgebonden budgetten (PGB). Daarbij valt op dat de verordening op meerdere onderdelen sterk inzet op rechtmatigheid, beheersbaarheid en afbakening van voorzieningen, terwijl tegelijkertijd vragen ontstaan over rechtszekerheid, proportionaliteit, maatwerk en toegankelijkheid van hulp voor inwoners.

Daarnaast raken verschillende bepalingen aan actuele landelijke juridische discussies en recente jurisprudentie over onder meer gebruikelijke hulp, algemene voorzieningen, de positie van huisarts, jeugdarts en specialist bij verwijzingen, PGB-voorwaarden en de mate waarin gemeenten aanvullende beperkingen mogen opleggen binnen de Jeugdwet.

De fractie van HELDER hecht eraan dat de verordening juridisch houdbaar, uitvoerbaar en uitlegbaar is, maar vooral ook dat inwoners van gemeente Noordwijk tijdig passende hulp kunnen blijven ontvangen zonder onnodige bureaucratische of juridische drempels.

Daarom stellen wij de volgende schriftelijke vragen.

Vragen

1. Kan het college toelichten hoe de open normen “eigen kracht”, “gebruikelijke hulp”, “bovengebruikelijke hulp” en “sociaal netwerk” in de Verordening Jeugdhulp Gemeente Noordwijk 2026 objectief, toetsbaar en rechtsgelijk worden toegepast, nu

concrete afbakeningscriteria grotendeels in de Verordening Jeugdhulp Noordwijk 2026 ontbreken?

2. Hoe voorkomt het college dat ouders van kinderen met een levensbrede beperking structureel worden overvraagd doordat professionele hulp pas beschikbaar komt nadat eerst maximaal beroep is gedaan op ouders, mantelzorgers en/of sociaal netwerk?
3. Hoe verhoudt artikel 2 lid 5 en artikel 10 lid 1 van de verordening zich tot het uitgangspunt van individuele beoordeling uit artikel 2.3 Jeugdwet, nu de verordening gebruikelijke hulp, eigen kracht en sociaal netwerk expliciet als voorliggende oplossing positioneert?
4. Op welke wijze waarborgt het college dat inwoners vooraf voldoende rechtszekerheid hebben over wanneer zij wel of geen aanspraak maken op jeugdhulp, mede in het licht van de uitspraak ECLI:NL:CRVB:2025:408 waarin duidelijkheid en voorspelbaarheid centraal staan?
5. Hoe beoordeelt het college het juridische risico dat ondersteuning vanuit het lokaal team, ondersteuning op school en andere individueel afgestemde hulpvormen feitelijk als algemene voorziening worden ingezet, terwijl recente jurisprudentie juist aangeeft dat individueel afgestemde ondersteuning niet als algemene voorziening kan worden aangemerkt, onder meer in ECLI:NL:RBNNE:2025:4928 en ECLI:NL:RBLIM:2018:4613?
6. Hoe verhoudt artikel 10 lid 3, artikel 11 lid 6 en artikel 12 lid 2 van de verordening zich tot artikel 2.6 lid 1 onder e Jeugdwet en recente jurisprudentie zoals ECLI:RBOVE:2025:3382, waarin wordt geoordeeld dat gemeenten geen inhoudelijke herbeoordeling mogen uitvoeren na verwijzing door een huisarts, jeugdarts of medisch specialist?
7. Waarom kiest het college ervoor om bij PGB-aanvragen aanvullende en zware motiverings- en administratieve eisen op te leggen, terwijl uit jurisprudentie zoals ECLI:RBOVE:2017:3709 en ECLI:RBNHO:2022:12454 volgt dat een inwoner niet overtuigend hoeft te bewijzen waarom zorg in natura niet passend zou zijn?
8. Hoe rechtvaardigt het college de brede uitsluitingsgronden rond PGB-vaardigheid, zoals schuldenproblematiek, psychiatrische problematiek, verslaving en het ontbreken van een VOG, terwijl artikel 8.1.1 Jeugdwet uitgaat van een individuele beoordeling en de Sociale Verzekeringsbank reeds uitgebreide controlemechanismen kent voor rechtmatige besteding van PGB-middelen?

Met vriendelijke groet,

Charlotte Meiland
fractie van HELDER

Willem Hoek
PvdI

Tim Verplancke
D66